

[Bernhard Baunsgaard]

synes at være et flertal for, nemlig at vi skal lette domstolene, så vi hurtigere kan få dømt forbrydere i dette land.

Medlemmerne har sagt, at jeg optræder meget kategorisk i mit forslag. Når det er nødvendigt, er det, fordi vicepolitidirektør Ole Nørgaard har kunnet udtale, at når der er en bestemt grund til at antage, at sigtede vil modvirke forfølgningen i sagen og man derfor må varetægtsfængsle, så må vedkommende ikke alene fængsles, men også isoleres, og her er ordet brugt i form af total isolation. Derfor er det nødvendigt, at folkettingen optræder kategorisk.

Endnu en gang udtaler jeg håb om, at man hurtigt når til et resultat i retsudvalget, og dér er det en fortsat appel til de socialdemokratiske medlemmer om, skal jeg sige det på den måde, at overtale gruppen til at gå ind for denne begrænsning.

Jimmy Stahr (S):

Ligesom hr. Bernhard Baunsgaard kunne sige, at han talte på sin samlede gruppes vegne, talte også jeg heroppe på min samlede gruppes vegne. Hr. Bernhard Baunsgaard har ingen interesse i at studere hjerte og nyrer hos mig for at se, hvor jeg ligger i den sammenhæng; jeg udtalte, hvad den socialdemokratiske gruppe mener.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var også derfor, jeg brugte udtrykket, at når jeg studerer, hvad de socialdemokratiske retsudvalgsmedlemmer siger ude omkring i landet, konstaterer jeg, at de mindst er enige med mig i, at det ikke må være ud over 4 uger, og jeg havde på fornemmelsen, at vi i hvert fald med nogle af dem – det gælder bl.a. hr. Jimmy Stahr – kunne blive enige om, at vi slet ikke skulle have total isolation i Danmark. Jeg synes ikke, der er grund til at tale med så store bogstaver, som hr. Jimmy Stahr har gjort, nemlig at kalde det tortur, men det er i hvert fald noget, som skader helbredstilstanden hos nogle. Hvor mange skal jeg så lade stå hen, for det ved jeg ikke. Nogle – også nogle uskyldige – kommer sig aldrig efter en total isolation, det ved vi hvert fald.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg tror, at ingen kan sige mig på, at jeg ikke i årenes løb har søgt at styrke den sigtedes stilling. Det har jeg gjort, når vi drøfter retsplejelov, og jeg vil derfor gerne drage én ting frem af det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard her er kommet frem med, og det er, at man også i tilfælde, hvor der er isolation og der skal finde afhøringer sted, også skal sørge for, at den sigtede har sin forsvarer ved sin side eller udtrykkelig har fået dennes indforståelse med, at han afhøres uden forsvarerens nærværelse. Det er en af de ting, jeg synes er meget væsentlig.

Når hr. Bernhard Baunsgaard i øvrigt taler om og tager til indtægt, hvad retslægerrådet sagde i den erklæring, de kom med i 1979, og som vi får lejlighed til på ny at drøfte i retsudvalget, vil jeg blot henvise til hr. Bernhard Baunsgaards egne ord i fremsættelsestalen, hvor han gengiver retslægerrådets udtalelse på den måde, at det af humanitære grunde kunne tilslutte sig ønsket om, at isolation af varetægtsfanger i videst muligt omfang tidsbegrænses. Der er altså allerede her en åbning fra retslægerrådet om, at man i visse tilfælde måske nok kan gå længere. Jeg må fremdeles holde for, at jeg tror, det er meget vanskeligt at sætte en absolut grænse. Der kan være sager – der behandles vist for resten én ved et nævningeting i øjeblikket – hvor jeg tror, der har været al mulig grund til at have en lang varetægtsfængslingstid og også med anvendelse af isolation under denne. Retten vil tale senere, men der er også en anden sag, jeg gerne vil drage frem. Når man ved, at en mand har skjult særdeles mange penge et sted i udlandet og ikke vil sige noget derom, må man vel egentlig tage skade for hjemgæld og også kunne holde vedkommende i varetægtsfængsling og i en periode i isolation.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om dette med at isolere folk – og dér kan jeg jo knytte an til det, som hr. Knud Lind forsøgte at afspore debatten med – kan jeg sige, at det naturligvis er én sag, hvis en fange af en eller anden grund ønsker at blive isoleret, ikke have samkvem med de øvrige fanger. Det kan være, fordi forbrydelsen også i fangerens øjne er af en sådan art, at de tydeligt vil give deres mishag til kende over for ham og han ved isolationen kan slippe for det. Det er klart, at den isolation, jeg ta-